

Тенденції розвитку та реалізації регіональної політики регіону

Соціально-економічний розвиток окремих регіонів завжди є доленосними для розвитку держави в цілому. Вони не тільки визначають державний устрій, а й справляють вирішальний вплив на добробут народу. Відсутність у минулому власної виваженої регіональної політики призвела до значних диспропорцій у територіальній структурі української економіки, неефективного використання переваг територіального поділу праці, природно-ресурсного та науково-виробничого потенціалу регіонів.

Досліджуючи поняття диспропорції, зазначимо, що у класичному розумінні пропорція являє собою певне співвідношення частин цілого [3,с.106]. В економічних пропорціях даними частинами виступають окремі підсистеми, елементи та компоненти ринкової економіки. За матеріально-речовою ознакою економічні пропорції поділяються на трудові, речові та вартісні; за економічним змістом у їхньому складі виокремлюють народногосподарські, галузеві, міжгалузеві, територіальні, зовнішньоекономічні пропорції [1,с 40-46].

Особливу роль у формуванні регіональної політики відіграє правове забезпечення. Сьогодні основними складовими правової бази розвитку регіонів є Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» та Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р. [4].

За світовою практикою регіон, який претендує на статус сучасного господарського, науково-освітнього та культурного центру, повинен мати чітку, науково-обґрунтовану стратегію свого розвитку. Тільки за таких умов можна реалізувати дорожню карту стабільного, послідовного і водночас інноваційного розвитку території, створити ефективну модель прийняття, з урахуванням стратегічних цілей, поточних управлінських рішень, адаптувати інфраструктуру регіону до вимог ринкової економіки[2, с 169-173].

Наявність значних регіональних розбіжностей у соціально-економічному розвитку потребує впровадження ефективного механізму реалізації регіональної політики України, враховуючи всі можливі джерела фінансування регіональних програм. Стратегічний підхід до управління розвитком господарських комплексів регіонів спрямований на вирівнювання умов економічної діяльності в межах усіх регіонів, раціональне використання виробничо-ресурсного потенціалу регіонів, досягнення сталого економічного зростання, підвищення соціально-економічних показників рівня життя населення регіону[5,с.13-26].

Також виникає потреба в здійсненні адміністративної реформи шляхом реформування місцевого самоврядування, що має підвищити ефективність управління розвитком регіону.

Головним результатом реалізації стратегії має стати вихід суб'єктів господарювання області на більш високий економічний і технологічний рівень, що сприятиме максимальному наближенню показників соціального і економічного розвитку області до рівня європейських стандартів.

Реалізація заходів Стратегії сприятиме створенню конкретних переваг економіки Тернопільщини у територіальному розподілі праці в Україні та зміцненню позицій суб'єктів господарювання області на відповідних ринках товарів і послуг, що дозволить виконати основну стратегічну ціль - підвищення рівня якості життя населення області.

Список використаних джерел

1. Пила В., Абрамов В. Деякі підсумки і перспективи розвитку регіонів України//Економіка України. - 2009. - №1. - С.40-46
2. Вороніна В.С., Жаліла Я.А. Державне управління регіональним розвитком України : монографія /В.С. Вороніна, Я.А. Жаліла – К. : НІСД, 2010. – 288 с
3. Данилюк І. Роль стратегічного контролю в системі управління підприємством. /І. Данилюк, Н. Михайлишин. Економічний аналіз: Збірник наукових праць кафедри економічного аналізу. Випуск 12. Частина 3. 2013 рік. С. 105 – 108
4. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
5. Богданович В., Семенченко А. Формалізація стратегічного планування у сфері державного управління. Економіка України №2, 2007, с. 13-26.